

Høringsnotat: Representantforslag 93 S (2020–2021) om å lage en plan for trygg gjenåpning av kulturlivet når smittesituasjonen åpner for det

Dato: 9. februar 2021

Plan, beredskap, scenarioer og samarbeid

En vakker dag - når smittesituasjonen tillater det - skal kulturlivet gjenåpnes. Vi skal igjen samles til konserter, festivaler, forestillinger, kino, opplesning og utstillinger. Det skal lyttes, betraktes, danses, drikkes, prates og sosialiseres. Ikke via digitale løsninger, men fysisk i samme rom, med ekte og analoge mennesker. Vi skal også treffes på bandøvinger, og på kor- korps og orkesterprøver. Teater- og danseensembler skal møtes på scenen, og artister skal igjen ut på turné - både innenlands og i utlandet. Befolkningen skal igjen få muligheten til å ta del i flotte kulturopplevelser. Disse opplevelsene skal leveres av dyktige, profesjonelle fagpersoner, som har sitt levebrød i kulturbransjen.

Men før vi kommer dit skal vi gradvis tilbake til normalen, hva nå det måtte bety. Vi sitter inne med mange ubesvarte spørsmål: Vil pandemien forsvinne, og når? Vil publikum komme tilbake, og på hvilken måte? Vil det bli mulig å turnére igjen, og hvor?

For kulturbransjen har virkningene av regjeringens korona-nedstenginger i vinter vært verre enn noensinne. Vi ser heller ikke noen betydelige bedringer i sikte, i hvert fall ikke før tidligst til sensommeren. Og selv om **pandemien** kanskje er over til høsten en gang, er ikke **krisen** i kultursektoren over like raskt. Det vil ta tid å få hjulene i gang igjen, det vil ta tid å planlegge turnéer og festivaler, og mange arrangement er allerede utsatt til 2022. For å unngå unødvendige konkurser i denne perioden er det derfor nødvendig at kompensasjonstiltakene varer flere måneder inn i den «smittefrie» perioden. Vi må unngå at enda flere ser seg nødt til å selge instrumenter og utstyr, eller enda verre; forsvinner fra bransjen.

Samtidig vet ikke norske arrangører hva slags regler og kompensasjon de skal forholde seg til fremover. Resultatet av det er avlyste arrangementer og at arrangører, teknikere, musikere eller artister ikke har mulighet til å planlegge.

Det er bekymringsverdig at regjeringen ikke ser ut til å ha en plan for ulike scenarioer, og at utfordringene knyttet til covid-19 fortsatt håndteres som om den var akutt, til tross for at man nå har levd med denne situasjonen siden mars 2020.

Allerede i starten av krisen, fra midten av mars 2020, etterlyste en samlet kulturbransje tett dialog og nært samarbeid med myndighetene. Dette gjaldt både opp mot Norsk Kulturråd og med Kulturdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Næringsdepartementet og Finansdepartementet. Vi har de siste årene bygget opp en sterkt og profesjonell bransje, vi samarbeider godt og tett, og jobber for omforente løsninger og mot samme mål, som er en sterkt og trygg næring for alle ledd i verdikjedene. Aldri har kulturbransjen vært så godt organisert og koordinert som under denne pandemien.

Dessverre så har dialogen og samarbeidet med myndighetene vært langt fra like koordinert og gunstig. Alt for ofte har vi ikke blitt involvert i arbeidet med forskrifter, kompensasjonsordninger og tiltak, med det resultatet at større eller mindre deler av dem har

vært unødvendig uklare, upresise og dessverre ofte også har vært dårlig forklart og kommunisert til bransjen.

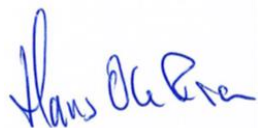
Dette har gjerne ført til at vi har måtte kontakte de forskjellige departementene og/eller kulturrådet i etterkant, for å få endret både innhold, innretning og forklaringer og tekster på de forskjellige hjemmesidene. Mange ganger har de ansvarlige byråkratene respondert på våre henvendelser, og rettet opp både i innhold og tekst. Men mange ganger har det også vært svært vanskelig å nå inn til riktig adressat. Dette har ført til mange frustrasjoner, unødvendig ekstraarbeidet og ekstrakostnader vi gjerne skulle unngått.

Vi støtter derfor fullt og helt opp om dette representantforslaget, men ber også komiteen klart tilkjenne at «samarbeid» skal forstås som forpliktende for partene, at det settes av midler til dette samarbeidet og at målet må være gode og forutsigbare rammevilkår helt til ikke bare pandemien, men også krisen i kulturbransjen er over.

Alt tatt i betraktning så har vi vært heldige her i landet, tross alt. Vi har et oljefond som regjeringen har brukt rikelig av, og vi nærmer oss nå 9 milliarder i bevilgninger til kultursektoren. Sammenlignet med andre land vil vi komme bedre ut av pandemien enn de fleste, med en kulturbransje som kan ta en sterkere posisjon også internasjonalt. Det forutsetter at vi gjør de riktige vedtakene også i tiden fremover. Vi må sikre at alle deler av næringskjedene overlever, og at så mange som mulig av våre kunstnere og kulturarbeidere blir med oss inn i en koronafri verden.

Men da må alle gode krefter jobbe sammen, den kompetansen som finnes ute i organisasjonene må tas i bruk, og tradisjonelt trepartssamarbeid må bli både hovedregel og foretrukket samarbeidsform, også i kulturlivet.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, reading 'Hans Ole Rian'.

Hans Ole Rian
Forbundsleder
Creo – forbundet for kunst og kultur